

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Corolevschi Maria în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2020 și a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 05 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

CALISTRU Viorel XXXXX, născut la XXXXX,
originar XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.05.2015– 05.07.2019;

Instanța de apel: 25.07.2019 – 07.10.2020;

Instanța de recurs: 20.01.2021 – 24.02.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, din 05 iulie 2019, Calistru Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de Calistru Viorel pentru un termen de probațiune de 2 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

S-a aplicat față de Calistru Viorel măsura preventivă sub formă de obligare de nepărăsire a țării până la intrarea în vigoare a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Calistru Viorel, activând în calitate de ofițer de sector al SP nr.1 a IP Rîșcani, la 04.10.2014, aproximativ pe la ora 15.00, fiind în exercitarea obligațiilor de serviciu și deplasându-se pe teritoriul pieței centrale din or. Rîșcani, în rezultatul apelului telefonic înregistrat în R-2 al IP Rîșcani sub nr.3322 din numele lui Natalia Goga, care pretindea anumite acțiuni ilegale comise împotriva ei de către Cristina Topor, în

momentul soluționării circumstanțelor cazului, aflându-se în gara auto din or. Rîșcani, intenționat, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în mod ilegal a aplicat forța fizică față de Natalia Goga, răsucindu-i mâna stângă, astfel cauzându-i din imprudență fractura osului radial stâng în loc tipic fără deplasarea fragmentelor, recentă, care a dus la dereglare de lungă durată a sănătății mai mult de 21 zile, leziuni care conform raportului de expertiză medico-legală nr.43 „D” din 27 martie 2015, corespunde categoriei vătămări corporale medii.

Astfel, Calistru Viorel deținând funcția ofițer de sector al SP nr.1 a IP Rîșcani din 26.04.2013, având gradul special de locotenent major de poliție, fiind în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) CP RM și art.31 alin.(3) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, persoană publică, a încălcat prevederile art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; art.24 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29.07.1994; art.4 alin.(2) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, lit. a), b) pct.16 din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006, art.4, 5 și 6 din Legea nr.218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc și obligațiunile funcționale, stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la tortură; să nu aplice forța fizică, decât pentru autoapărare, pentru respingerea atacurilor asupra cetățenilor, asupra reprezentanților legii, asupra altor persoane antrenate în asigurarea ordinii și siguranței publice și în combaterea criminalității, pentru curmarea încălcărilor de lege, pentru reținerea delicvenților, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale în cazul când metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin; să evite, pe cât este posibil, aplicarea forței fizice împotriva femeilor; să respecte Constituția și legile Republicii Moldova; să nu aplice, să nu încurajeze și să nu tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță nu s-ar afla; să nu recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Vangheli Vitalie în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Drochia.

3.1 Procurorul în apel a solicitat casarea parțială a sentinței în partea pedepsei stabilite, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Calistru Viorel să-i fie numită pedeapsa în baza art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate ce ține de lucru în organele MAI pe un termen de 5 ani, în rest să se mențină sentința instanței de fond fără modificări.

În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele considerente:

- pedeapsa aplicată inculpatului este vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal,

- argumentele invocate de către instanță corespund în totalitate circumstanțelor de fapt constatate, însă la stabilirea pedepsei instanța neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, motivând prin faptul că este la prima abatere, la locul de trai este caracterizat din punct de vedere pozitiv și are la întreținere un copil minor.

- instanța n-a luat în considerație faptul că inculpatul pe tot parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, vina sa în comiterea infracțiunii n-a recunoscut-o, nu se căiește de cele comise și nici măcar n-a cerut iertare de la partea vătămată,

- inculpatul pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată, a mai comite o infracțiune, și în privința lui este pornită urmărirea penală pe marginea cauzei nr.2018308002, în baza art. 264¹ alin. (2) Cod penal,

- inculpatul eschivându-se de la organul de urmărire penală și instanța de judecată a părăsit teritoriul R. Moldova, fiind anunțat în căutare,

- în privința inculpatului urma să fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar, dar nicidecum nu cu aplicarea art. 90 Cod penal.

3.2 Avocatul Vangheli Vitalie în interesele inculpatului, în apel a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Calistru Viorel să fie achitat din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal. În cererea de apel a invocat următoarele considerente:

- a considerat că sentința în cauză era ilegală deoarece în ședința de judecată nu a fost demonstrată nici o probă reală, care ar fi confirmat faptul că Calistru Viorel a comis acțiuni violente față de Goga Natalia,

- sentința de condamnare a lui Calistru Viorel a fost bazată pe depozițiile părții vătămate Goga Natalia, care este de origine roma și depozițiile ei urmau a fi apreciate critic,

- martorii Preida Daniela, Stoian Gheorghe, Coh Tatiana, Golovenco Larisa, Busuioc Valeriu, Popovici Serghei, Bobu Vasile, audiați pe parcursul ședințelor de judecată au confirmat faptul că înainte de 04.10.2014 au observat pe partea vătămată Goga Natalia cu mâna stângă bandajată.

- pe parcursul urmăririi penale atât la urmărirea penală cât și în ședința de judecată inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal și a negat faptul aplicării acțiunilor violente față de partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2020, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura raionului Rîșcani Donos Livia și de avocatul Vangheli Vitalie în interesele inculpatului au fost respinse ca nefondate,

cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului în baza art.166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal sub formă de cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice, care reprezintă tratament inuman sau degradant, de către o persoană publică, acțiuni care din imprudență au cauzat o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

Soluția instanței de fond de condamnare a inculpatului s-a bazat pe declarațiile părții vătămate Goga Natalia, martorilor Pripa Vasile, Popovici Serghei, Șoșu Iurie, Coltun Sergiu, Goga Vasile, Topor Cristina, Preida Daniela, Stoian Evgheni, Salagor Lilian, Busuioc Valeriu, Golovenco Larisa, Coh Tatiana, Stoian Gheorghe, Bobu Vasile, Gribincea Aurel, Babin Nicolae, Bațan Victor, expertului medic-legist Railean Sergiu, precum și pe elementele de fapt dobândite din rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz, anexate la materialele cauzei penale, cercetate în instanța de fond, cât și verificate suplimentar și în ședința instanței de apel.

În urma evaluării probelor cercetate, instanța de apel a considerat că probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate atât în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Calistru Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Temei de a pune la îndoială declarațiile lui Goga Natalia, cât și a martorilor audiați nu s-au constatat, mai ales că ultimii au dat declarații fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală pentru darea de mărturii false, precum și sub jurământ în instanța de judecată.

Instanța de fond a motivat la adoptarea soluției de condamnare a inculpatului, că studiind materialele dosarului penal și analizând probele acumulate în totalitatea lor, a conchis că starea de fapt a fost stabilită precum și a dovedit că inculpatul a săvârșit intenționat fapte social-periculoase.

În scopul calificării corecte a faptelor descrise, instanța de fond a ținut cont de faptul că, obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei.

Infracțiunea specificată la art. 166¹ Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii durerii sau suferinței fizice ori psihice. Prin „durere” trebuie de înțeles reacția psihofiziologică a organismului, produsă ca urmare a unei puternice excitări a terminațiilor nervoase din organele și țesuturile umane, exprimându-se în senzații fizice negative cu grad variat de pronunțare. La

rândul său, prin „suferință” trebuie de înțeles trăirile negative profunde, condiționate de excitanți fizice sau psihice.

La fel, instanța de fond a pus la baza stabilirii vinovăției inculpatului și raportul de expertiză medico-legală nr.43/D din 27.03.2015, potrivit căruia lui Goga Natalia i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de fractura osului radial stâng în loc tipic fără deplasarea fragmentelor, recentă, care au adus la dereglare de lungă durată a sănătății mai mult de 21 zile (f.d.101 vol.1).

Reieșind din cele enunțate și raportându-le la speța în cauză, instanța de fond a reținut că partea vătămată Goga Natalia, având o vârstă înaintată de 60 ani, a fost supusă unui rău tratament sub formă de aplicarea forței fizice din partea colaboratorului de poliție Calistru Viorel, care a dus la dereglare de lungă durată a sănătății mai mult de 21 zile.

Nu s-a reținut argumentul invocat de către apărare cu referire la faptul că partea vătămată a fracturat mâna până la incidentul produs la data de 04.10.2014, fiind combătut de concluziile experților materializate în raporturile de expertize medico-legale nr. 283/D din 02.12.2014 și nr. 43/D din 27.03.2015, care au stabilit că la Goga Natalia se determină fractura osului radial stâng în loc tipic fără deplasarea fragmentelor, recentă, care a apărut în urma acțiunii unui corp dur-contodent sau în momentul răsucirii mâinii (f.d.51, 101 vol.1).

La fel, instanța de fond a reținut că conform datelor obiective și medicale indicate în raportul de expertiză medico-legală nr.43/D din 27.03.2015, Goga Natalia în ultimele 6 luni cu plângeri privitor la leziuni corporale sau traume nu s-a adresat la medicul de familie.

Faptul că unii martori au declarat cert că inculpatul nu a aplicat forță fizică față de Goga Natalia, instanța de fond a reținut că acești martori nu au fost prezenți până la finalizarea conflictului, astfel declarațiile acestora nu atestă faptul că inculpatul nu a comis acte de tortură față de partea vătămată.

În conformitate cu prevederile art. 76 și 77 Cod penal, la stabilirea pedepsei față de inculpat, careva circumstanțe atenuante sau agravante lipsesc. Ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea inculpatului, faptul că este la prima abatere penală și la locul de trai este caracterizat din punct de vedere pozitiv, are la întreținere un copil minor, instanța de fond a ajuns la concluzia că restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului poate fi efectuată, în opinia instanței, fără a-l priva de libertate.

În acest context, instanța de fond a considerat că inculpatului i se poate acorda șansa corectării fără a fi izolat de societate prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probațiune în condițiile prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat că temei de casare a sentinței din motivele invocate de avocat nu s-au stabilit și consideră necesar a respinge apelul declarat de avocat ca nefondat, argumentele invocate în apel fiind declarative și în contradicție

cu aspectele de fapt a cauzei, probele cercetate dovedind deplin vina inculpatului în faptele incriminate.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate de avocat în apel, că martorii Preida Daniela, Stoian Gheorghe, Coh Tatiana, Golovenco Larisa, Busuioc Valeriu, Popovici Serghei, Bobu Vasile audiați pe parcursul ședințelor de judecată au confirmat faptul că înainte de 04.10.2014 au observat pe partea vătămată Goga Natalia cu mâna stingă bandajată, că învinuirea și sentința instanței de judecată este bazată pe unele presupuneri precum că inculpatul putea să comită în privința părții vătămate acțiuni de tortură, deoarece sunt declarative, în sensul dat nefiind aduse dovezi ce țin de depunerea declarațiilor mincinoase de către partea vătămată și nu s-a constatat cointeresarea în careva mod a martorilor în cazul dat concret, totodată faptul că anterior partea vătămată a avut mâna bandajată nu are legătură cu cazul dat concret. Totodată temei de a pune la îndoială rezonabilă declarațiile martorilor vizați, cât și a lui Goga Natalia, nu s-au constatat.

Instanța de apel a conchis că probele în acuzarea inculpatului care au fost cercetate nu au fost combătute, vinovăția inculpatului fiind bazată pe probele studiate în cadrul ședinței judiciare, care au fost apreciate sub toate aspectele și obiectiv, instanța de fond just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

Instanța de fond a cercetat toate probele prezentate și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, astfel cumumul de probe fiind cercetat și apreciat ca cert și complet și s-a considerat suficient pentru condamnarea inculpatului în fapta incriminată.

S-a apreciat ca neîntemeiată și nemotivată solicitarea avocatului privind casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive a infracțiunii, deoarece acțiunile inculpatului au fost corect constatate și încadrate și temeiuri pentru achitare instanța de apel nu a constatat, mai ales că probele cercetate și apreciate în coroborare au dovedit pe deplin vina inculpatului în crima stabilită de instanța de fond, situație menținută și de instanța de apel.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut vina sa și poziția indicată în apel de către avocat a fost apreciată ca o metodă de apărare a inculpatului, totodată nerecunoașterea vinei inculpatului nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului prin cumumul de dovezi cercetate care s-au coroborat reciproc, temeiuri de achitare a inculpatului nefiind stabilite.

S-au respins și afirmațiile invocate de procuror, că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, că neîntemeiat i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece sunt declarative, în aspectul dat nefiind stabilite derogări din partea instanței de fond la

numirea pedepsei inculpatului, la părerea instanței de apel, pedeapsa inculpatului a fost stabilită cu respectarea principiului individualizării pedepsei penale, fiind echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în limitele legii și instanța a considerat că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

În sensul dat, s-a indicat că conform materialelor cauzei, inculpatul de fapt nu are antecedente penale, este căsătorit și are la întreținere doi copii minori, se caracterizează pozitiv la locul de trai, iar faptul că nu a recunoscut vina nu poate fi luată în considerație în detrimentul persoanei.

Faptul că mai este o cauză penală intentată în privința inculpatului nu poate fi temei de agravare a pedepsei inculpatului, deoarece în cazul dat nu există o hotărâre definitivă pe caz în vederea condamnării persoanei.

În circumstanțele stabilite pe caz, instanța de apel a considerat posibilă corectarea vinovatului fără izolare de societate, mai ales că pedeapsa numită inculpatului este prevăzută de legislator și la aplicarea pedepsei inculpatului de către instanța de fond nu au fost încălcate principiile de stabilire a pedepsei, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Corolevschi Maria în interesele inculpatului, a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivare recurenta a indicat că, nu s-a stabilit credibilitatea declarațiilor din prima instanță a părții vătămate. Martorii Preida Daniela, Stoian Gheorghe, Golovenco Larisa, Busuioc Valeriu, Goh Tatiana, Popovici Serghei și Bobu Vasile fiind audiați în prima instanță au confirmat faptul că înainte de 04.10.2014 au observat pe partea vătămată Goga Natalia cu mîna stîngă bandajată.

Din aceste motive recurenta consideră că atât învinuirea, sentința instanței de fond și decizia instanței de apel este bazată pe presupuneri, precum că Calistru Viorel putea să comită în privința părții vătămate acțiuni de tortură.

Inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal și a negat faptul aplicării acțiunilor violente față de partea vătămată.

Astfel, în argumentarea hotărârii, instanța a interpretat eronat circumstanțele de fapt și prevederile legislației penale și procesual-penale. Instanța a pus în seama inculpatului sarcina de a-și demonstra nevinovăția. Recurenta consideră că nu s-a respectat principiul prezumției nevinovăției și prevederile alin. (3) al art. 1 Cod de procedură penală.

Cercetarea circumstanțelor n-a fost completă și obiectivă, dar tendențioasă. Consideră că nu au fost acumulate probe pertinente și concludente din care ar rezulta cu certitudine că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal.

Hotărârile în cauză sunt ilegale deoarece în ședințele de judecată nu a fost demonstrată nici o probă reală, care ar confirma faptul că inculpatul a comis acțiuni violente față de Goga Natalia. Astfel, la baza sentinței și a decizii stau niște dubii în privința încadrării juridice a faptelor presupuse că ar fi fost săvârșite de inculpat, după cercetarea tuturor probelor acuzării.

La fel prima instanța nu a verificat complet și sub toate aspectele și în mod neobiectiv circumstanțele cauzei și a lezat prevederile art. 101 Cod de procedura penală, apreciind probelor administrate pe caz la o apreciere ilegală din punct de vedere a pertinentei, concludentei, și veridicității ei. Consideră demonstrat că inculpatul și-a îndeplinit obligațiunea de serviciu și scopul lui era de a menține ordinea publică și evitarea a cărorva conflicte dintre Topor Cristina și partea vătămată, fără de a avea scopul de a intimida pe cineva și de a supune torturii. Iar organul de urmărire penală nu și-a îndeplinit obligațiunea de a stabili în cadrul urmăririi penale faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei și anume de ce partea vătămată era cu mâna legată și în ce circumstanțe s-a traumat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de avocat în care se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează casarea și achitarea acestuia precum s-a solicitat în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice

dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe aceea că, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul inculpatului, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Astfel, în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatului, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul atestă că potrivit probelor administrate la caz în acțiunile inculpatului sunt prezente *elementele infracțiunii*, deoarece s-a constatat cu certitudine că el a aplicat forță asupra părții vătămate, conform declarațiilor părții vătămate Goga Natalia, martorilor Pripa Vasile, Popovici Serghei, Șoșu Iurie, Coltun Sergiu, Goga Vasile, Topor Cristina, Preida Daniela, Stoian Evgheni, Salagor Lilian, Busuioc Valeriu, Golovenco Larisa, Coh Tatiana, Stoian Gheorghe, Bobu Vasile, Gribincea Aurel, Babin Nicolae, Bațan Victor, și prin raportul de expertiză medico-legală nr.43/D din 27.03.2015 (f.d.101 vol.I), cercetate în instanța de fond, cât și verificate suplimentar și în ședința instanței de apel.

Prin urmare, afirmația recurentei precum că, inculpatul nu se consideră vinovat de cele întâmplate, invocând că atât la urmărirea penală cât și în cadrul ședințelor instanțelor de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitare, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Colegiul reține că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

În continuare, Colegiul menționează că, în cererea de recurs, avocata Corolevschi Maria invocă în mod repetat argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința instanței supreme în hotărârea instanței de apel.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocata Corolevschi Maria sunt declarative, repetitive și vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Corolevschi Maria în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2020 și a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 05 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe **CALISTRU Viorel XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 martie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion